

BAJĘDA (3) *sb f*

a jasne.

sg A bajędę (1). ◇ pl N bajędy (1). ◇ L bajędach (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w.

Bajka, baśń, legenda, opowiadanie fantastyczne; gadanina, brednie, fałsz, wymysł. Tutaj (w polemice religijnej) prawdopodobnie złośliwe przekręcenie wyrazu „agenda” (ajenda) (3) : Pánnę Máryą/ nie tylko zową mátką Jezułową/ ále też y íámego Bogá Oycá: tákże też y świętey Troyce/ iáko ich Kurfy/ Hortulufy/ Báieny/ y Mfzały z Wiátykámí świadczą CzechRozm 194v, 194v marg; iákie też było to moje krzczenie/ y czym mię/ [...] niewolono; y czytałem Báiędę wedle ktorey mię guflono y ízmárowano CzechEp 85.

Cf AJENDA

KN